

Влиза ХОРЪТ.

ХОРЪТ

Отминалата страст лежи на смъртно доже,
свенливо от вратата поглежда млада страст
и тая красота, сравнена, тя не може
да бъде за Ромео съдбовна в този час:
Ромео е сега и влюбен, и любим е,
но двама с Жулиета са разделени те -
семейната вражда пламти непобедима,
и между тях е пропаст, и пропастта расте
За всичните роднини Ромео е сега
най-ненавиждан враг; не може Жулиета
за срещи да мечтае - и в сладостна тъга
да се унася тя, да ѝ трепти сърцето;
Но младата любов и мощ, и случай дава
копненкият им зов да не замре в забрава.

/Излиза./